

អ្នកនាំសារ

The Messenger

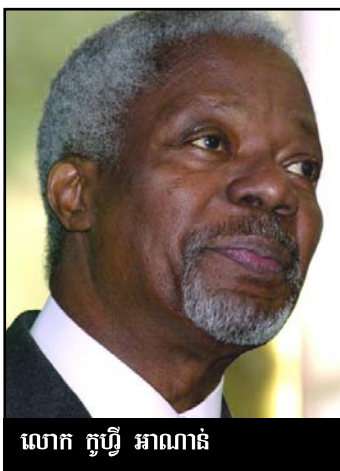
វិស្សមកាលៈ មិនស្គាល់ !

ប្រជាជនដែលមានកម្រិតជីវភាពគ្រប់គ្រាន់ វិស្សមកាលមានន័យស្មើនឹងការសម្រាកលំហែកាយ។ ប៉ុន្តែ វិស្សមកាលមិនមែនជាពេលមួយដ៏ប្រសើរសម្រាប់សម្រាកដោយមិនធ្វើអ្វីសោះនោះទេ វាជាពេលវេលាមួយ គួរស្វែងយល់ចំណេះដឹងទូទៅ នៅតាមកន្លែងផ្សេងៗដែលបានទស្សនាកំសាន្ត ដើម្បីអភិវឌ្ឍខ្លួនឆងដែរ។

លោក លី សុខុន បានធ្វើការចាប់អារម្មណ៍ ពេលទស្សនាកំសាន្តឧទ្យានទឹក Water Park ថា “ជាការល្អណាស់ ដែលគេរៀបចំទីកន្លែងកំសាន្តលំហែជិតៗរៀបរយនេះ ដោយមិនចាប់ចំណាយពេល ធ្វើនក្ខត្តការធ្វើដំណើរ និងមានកន្លែងច្រើនសំរាប់លេងដូចជា ជិះពោងរំអិល”។ ចំណែក ប៉ុន ធ្វើនិស្សិតផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ បានឱ្យដឹងដែរថា: “ខ្ញុំបានទៅសួរនិស្សិតភាព ទីនោះគេរៀបចំលក្ខណៈធម្មជាតិ មានកន្លែងសំរាកច្រើន និងកន្លែងហែលទឹកប្រកបដោយផាសុភាព”។ តទៅទំព័រទី៤

Photo Xavier Huchet

លោក កូហ្វី អាណាន់

សន្និសីទ ជំនាសកលលើកទី ១៥ ស្តីអំពីជំងឺអេដស៍ នៅបាងកក ប្រទេសថៃ

លោកកូហ្វីអាណាន់ បានរំលឹករដ្ឋាភិបាលនានាពីកិច្ចសន្យារបស់ពួកគេ។ ក្នុងពេលនៃការប្រព្រឹត្តទៅនៃសន្និសីទចុងក្រោយ លោកអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិបានចាត់ទុកថា: “លទ្ធផលដែលទទួលបាន គឺវាមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់”។ ថ្វីបើការរំលឹកនេះសំដៅចំពោះអ្នកនយោបាយដែលបានចុះកិច្ចសន្យារបស់ខ្លួន ក៏លោកមិនសំចៃចំពោះសង្គមស៊ីវិលផងដែរ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមមិនគួរចេញតែពីអ្នកមានអំណាចតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះនោះទេ។ ស្ត្រីពេញវ័យចំនួនជិតពាក់កណ្តាលបានធ្លាក់ខ្លួនឈឺ នៅក្នុងពិភពលោកនាបច្ចុប្បន្ននេះ។ នៅចុងឆ្នាំ ២០០៣ អង្គការសហប្រជាជាតិបានស្មានថា មានមនុស្ស ៤០ លាននាក់ បានឆ្លងជំងឺអេដស៍។

យុវជនខ្មែរក្នុងយុគសម័យព័ត៌មាន

ប្រទេសកម្ពុជា ជាប្រទេសដែលស្ថិតនៅក្នុង ចំណោមប្រទេសក្រីក្រ និងកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ក្នុង ពិភពលោក។ បច្ចុប្បន្ននេះ ប្រទេសកម្ពុជាកំពុង ទទួលបានផលយ៉ាងខ្លាំងពីបច្ចេកវិទ្យាទំនើបៗ នៃប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយយុគព័ត៌មាន ពីបណ្តាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍នានានៅលើពិភពលោក មាន ដូចជា ប្រទេសជប៉ុន សហរដ្ឋអាមេរិក និង បណ្តាប្រទេសនៃសហភាពអឺរ៉ុបមួយចំនួនទៀត ផង។ នៅក្នុងប្រទេសយើង គេឃើញមានយុវជនយុវនារីជាច្រើន កំពុងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ទំនើបនេះ ជាមូលហេតុនាំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ទំនៀមទម្លាប់ ប្រពៃណីដ៏ថ្លៃថ្នូររបស់ខ្លួនផង ដែរ តាមរយៈការហូរចូលនូវប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ នានាដូចជា វិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ទស្សនាវដ្តី តន្ត្រី សម័យទំនើប ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណែត និងបច្ចេកវិទ្យា ទំនើបៗផ្សេងៗទៀត។ យើងជាយុវជនខ្មែរ គួរ តែដឹងឱ្យច្បាស់ នូវការផ្តល់ផលដ៏ខ្លាំងក្លានេះ

Photos D.R

ដែលកំពុងតែវាយលុក ចូលមកក្នុងចិត្តគំនិត និងរកនូវទន្ទ្រាន ចូលក្នុងប្រពៃណី វប្បធម៌ដ៏ ថ្មីរស់របស់យើងផងដែរ។ ប្រសិនបើយុវជន យុវនារី មិនអើពើ មិនយកចិត្តទុកដាក់ ឬមិន ចាប់អារម្មណ៍អំពីបញ្ហានេះទេនោះ ក្នុងពេល

អាចៗនេះ យើងនឹងបាត់បង់នូវអរិយធម៌ ដែល ជាអត្តសញ្ញាណជាតិ ជាពលរដ្ឋខ្មែរ ជាក់ជា មិនខានឡើយ។ ម្យ៉ាងទៀត យើងនឹងក្លាយ ជាជនរងគ្រោះដោយ មិនដឹងខ្លួនពីយុគព័ត៌មាន ទំនើបនេះ។

ទស្សនាវដ្តីធ្វើឱ្យ យុវជនរំភើបអារម្មណ៍

ទស្សនាវដ្តី មានសារៈសំខាន់ណាស់នៅក្នុង ប្រទេសនីមួយៗ ដោយសារទស្សនាវដ្តី បាន បង្ហាញគំនិតដ៏ច្រើនក្នុងសង្គម។ ទស្សនាវដ្តី ដែលល្បីជាងគេ គឺទស្សនាវដ្តីដែលនិយាយអំពី សិល្បករ បរិករកញ្ញា និងការបង្ហាញម៉ូដ ដូចជា សក់ សំលៀកបំពាក់ ប្រដាប់ប្រដាប្រើប្រាស់ ផ្សេងៗ។ នៅកម្ពុជា មានទស្សនាវដ្តីជាច្រើន បានចេញផ្សាយ មានជាអាទិ៍ ប្រជាប្រិយ ជំទង់ វិករាយ ឥន្ទ្រទេវី សម័យថ្មី អង្គរធំ ប្រជានុភាព វិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ ទីក្រុងពត៌មានវិទ្យា

និងទស្សនាវដ្តីកូលាប។ ក្នុងចំណោមទស្សនាវដ្តី ទាំងនោះ អ្នកអាចនិយមតាមការចូលចិត្តរបស់ គេម្នាក់ៗ។ សិស្ស និស្សិតតាមវិទ្យាល័យមហា វិទ្យាល័យ ឬវិទ្យាស្ថាន ចូលចិត្តទស្សនាវដ្តីស្តី ពីវិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ និងព័ត៌មានវិទ្យា ពីព្រោះ ជាប្រភេទទស្សនាវដ្តី និយាយពីការបង្រៀន ការជួសជុលកុំព្យូទ័រ និងពិធីដែលទាក់ទងនឹង កុំព្យូទ័រតែម្តង។ ចំណែកបុគ្គលិក មន្ត្រី នៅ តាមក្រសួង ស្ថាប័នមួយចំនួន ចូលចិត្តទស្សនាវដ្តីប្រជាប្រិយ ឥន្ទ្រទេវី ព្រោះគេចូលចិត្តចង់ ដឹងពីហេតុការណ៍ពិសេស ដែលកើតមាននៅ ក្នុងប្រទេស អំពីតារាភាពយន្ត និងតារាចម្រៀង ជាដើម។ ចំណែកទស្សនាវដ្តី ជំទង់វិករាយ អង្គរធំ ភាគច្រើនយុវជនយុវតីចូលចិត្តអាន។ ជាប្រភេទទស្សនាវដ្តីមួយដែលលក់ដាច់ជាង គេ ក្នុងមួយខែៗ ពី ២៥-៣០ ច្បាប់។

ខារ៉ាអូខេ
លោក វិទ្ធី ជានិស្សិតច្បាប់ បានបង្ហាញចំណាប់អារម្មណ៍ថា “ ខ្ញុំចូលចិត្តអ្នកចម្រៀង ព្រាប សុវត្ថិ តឹម លក្ខិណា និងម៉េង កែវពេជ្ជតា ព្រោះពួកគាត់មានសំទេងពិរោះ។ ចំពោះបទចម្រៀងសម័យមុន ខ្ញុំក៏នៅ មិនភ្លេចដែរ និងនៅតែមានការគាំទ្រ ទោះបីសម័យនេះ ជាសម័យទំនើប ក៏ដោយ។ ខ្ញុំចូលចិត្តចម្រៀងខារ៉ាអូខេ នៅពេលឈប់សម្រាកពីការងារ ហើយទៅច្រៀងនៅជិតផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ជាមួយមិត្តភក្តិ។ តម្លៃច្រៀង ក្នុងមួយម៉ោង ៥០០០ រៀល ” ។

ទំនើប

កូនខ្មែរ “មរណមាតា”

នេះជាកូនខ្មែរមួយ ដែលប្រជាជនមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង។ តើមានមូលហេតុអ្វីដែលធ្វើឱ្យគេចូលចិត្ត?

បងស្រី ឬ ឡូឌី បាននិយាយថា “ ពីមុនខ្ញុំមិនដែលមើលកូនទេ នេះជាលើកទីមួយហើយសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍រឿងមរណមាតាដោយសារវាបង្ហាញពីឈុតនាក់កំសត់ៗ និងតក់ស្លុត។ ភាពយន្តនេះ ជាម្យ៉ាងបុរាណរបស់ខ្មែរ យើងជាខ្មែរត្រូវនាំគ្នាគាំទ្រវប្បធម៌ជាតិ។ ចំណែកអ្នកម៉ឺងម៉ាត់ទៀតបានមានប្រសាសន៍ថា “ខ្ញុំមើលរឿងមរណមាតា ព្រោះជារឿងប្រពៃណីខ្មែរពីដើម និងចង់មើលពីសមត្ថភាពសំដែងរបស់ក្មេងៗជំនាន់ក្រោយ។ រឿងខ្មែរនិងរឿងបរទេស ខ្ញុំចូលចិត្តរឿងខ្មែរ ខ្ញុំយល់ថា “ ខ្ញុំជាខ្មែរត្រូវគាំទ្រខ្មែរ” ។

លោក គង់ ចន្ទា ជាម្ចាស់ផលិតកម្មមានប្រសាសន៍ថា “រឿងមរណមាតានេះក៏បង្ហាញតថភាពពិតៗរបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ នៅក្នុងសង្គមសព្វថ្ងៃនេះផងដែរ ដូចជា ម្តាយចុងធ្វើ

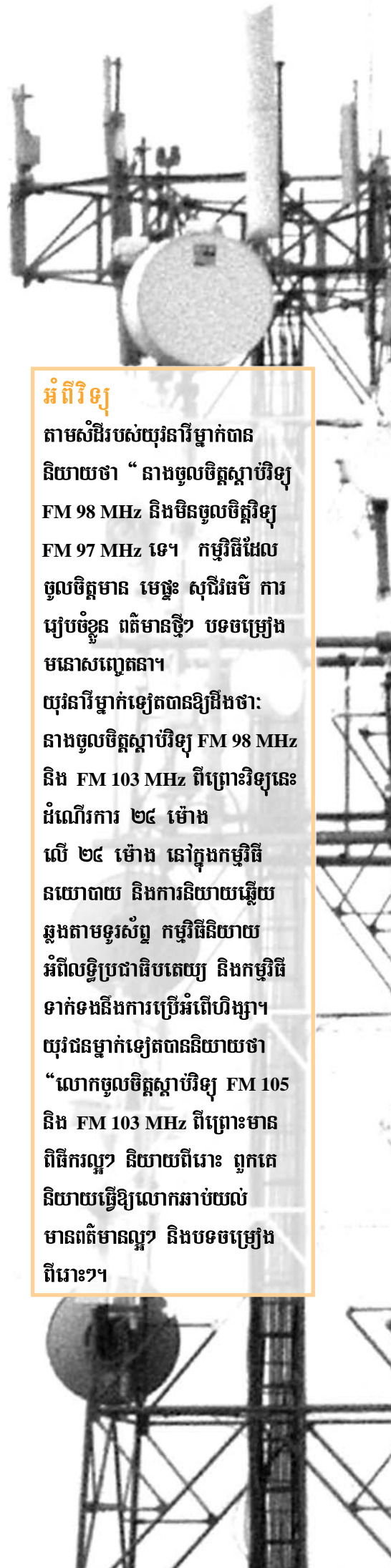
បាបកូនដើម និងឈុតមួយចំនួនទៀត។ បើប្រៀបធៀបខ្សែភាពយន្តខ្មែរ និងភាពយន្តបរទេស គឺអ្នកទស្សនាចូលចិត្ត និងគាំទ្រភាពយន្តខ្មែរច្រើនជាង។ ចំពោះយុវជនដែលចូលចិត្តមើលខ្សែភាពយន្តនោះ គឺមិនមែនសំខាន់ទៅលើសាច់រឿងទេ គឺឱ្យតែរឿងល្អពួកគេចូលចិត្តទាំងអស់ ”។

ភូមិសកល (The global village)

នេះជាមូលហេតុ ដែលពិភពលោកសព្វថ្ងៃប្រៀបដូចជាភូមិតូច មួយដែលយើងហៅថា “ភូមិសកល” មានន័យថា បើមានហេតុការណ៍អ្វីតូចមួយកើតឡើងនៅកន្លែងណា នឹងលេចឮភ្លាមៗនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល។ តាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ នៃបច្ចេកវិទ្យាសម័យទំនើប ជាពិសេសគឺ “អ៊ិនធឺណែត”។ វាជាប្រភពផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងលឿនបំផុត ប្រៀបដូចជាហេតុការណ៍នោះ ជាការខ្សឹបខ្សៀវគ្នានៅក្នុងភូមិដ៏តូចមួយ។ យើងជាយុវជន ត្រូវតែរៀបចំខ្លួនឱ្យបានល្អ និងរៀនសូត្រនូវបច្ចេកវិទ្យាទំនើបទាំងនេះ ដើម្បីយកទៅបម្រើប្រទេសជាតិ អោយងើបចេញពីភាពក្រីក្រ។

លោកឪពុក អូ មែរ

អំពីវិទ្យុ
 តាមសំដីរបស់យុវនារីម្នាក់បាននិយាយថា “ នាងចូលចិត្តស្តារប៊ិទ្យ FM 98 MHz និងមិនចូលចិត្តវិទ្យុ FM 97 MHz ទេ។ កម្មវិធីដែលចូលចិត្តមាន មេត្តះ សុធីរតមី ការរៀបចំខ្លួន ព័ត៌មានថ្មីៗ បទចម្រៀងមនោសញ្ចេតនា។ យុវនារីម្នាក់ទៀតបានឱ្យដឹងថា: នាងចូលចិត្តស្តារប៊ិទ្យ FM 98 MHz និង FM 103 MHz ពីព្រោះវិទ្យុនេះដំណើរការ ២៤ ម៉ោង លើ ២៤ ម៉ោង នៅក្នុងកម្មវិធីនយោបាយ និងការនិយាយឆ្លើយឆ្លងតាមទូរស័ព្ទ កម្មវិធីនិយាយអំពីលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងកម្មវិធីទាក់ទងនឹងការប្រើអំពើហិង្សា។ យុវជនម្នាក់ទៀតបាននិយាយថា “លោកចូលចិត្តស្តារប៊ិទ្យ FM 105 និង FM 103 MHz ពីព្រោះមានពិធីករល្អៗ និយាយពីនោះ ពួកគេនិយាយធ្វើឱ្យលោកឆាប់យល់ មានព័ត៌មានល្អៗ និងបទចម្រៀងពីនោះៗ។ ”

វិស្សមកាល...

ផ្ទុយទៅវិញ ចំពោះបងប្អូនមួយចំនួនទៀត វិស្សមកាលជារយៈពេលនៃសកម្មភាពដ៏មមាញឹកទៅវិញ។ អ្នកមីង គឹម ឈេង អាយុ ៤៨ ឆ្នាំ និងស្វាមីឈ្មោះ ឃឿន គឹមហ៊ុម រស់នៅភូមិសន្សំកុសល ក្រុម ៦ សង្កាត់បឹងទំពុន។ អ្នកមីងបានមានប្រសាសន៍ថា “អ្នកមីងនិងក្រុមគ្រួសារ មិនដែលបានដើរកំសាន្តទៅទីណាទេ ហើយចំពោះកូនៗរបស់គាត់ ពេលវិស្សមកាលម្តងៗ ពួកគេតែងតែចេញទៅរកកម្រៃ ដើម្បីយកមករៀនគូរបន្ថែម”។ អ្នកមីងនិងគ្រួសារ ចង់ឱ្យកូនៗទៅលេងកំសាន្តកន្លែងផ្សេងៗណាស់ តែគាត់ខ្លះសមត្ថភាពព្រោះសព្វថ្ងៃអ្នកមីងគ្រាន់ តែជាអ្នកលក់បន្លែបន្តិចបន្តួចតែប៉ុណ្ណោះ។

ចំណែកអ្នកមីង ជា ស៊ីថា រស់នៅភូមិក្បាលទំនប់ ក្រុម ៤៤ សង្កាត់បឹងទំពុន អ្នកមីងនិងគ្រួសារជាកម្មករសំណង់ ក៏បានបង្កើតឱ្យដឹងថា “សម្រាប់គ្រួសាររបស់ខ្ញុំ មិនដែលមានពេលទំនេរសម្រាប់វិស្សមកាលទេ ហើយនៅពេលមាន

បុណ្យទានម្តងៗ យើងបានទៅមើលគេ ព្រមទាំងធ្វើរបស់របរយកទៅលក់”។ កុមារី តែបសុខរី ជាសិស្សថ្នាក់ទី ៦ និងជាកូនស្រីរបស់អ្នកមីងក៏បានបន្ថែមថា “ពេលទំនេរ ខ្ញុំនៅផ្ទះមើលប្លុន និងលេងជាមួយក្មេងៗជិតខាង”។ រីឯលោកស្រី ប៉ែន សំអុល ដែល ជាបុគ្គលិកអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល អ្នកស្រីមានកូន ៦ នាក់ កូនខ្លះគេរៀបការរួចហើយ។ នៅពេលទំនេរ ជួនកាលកូនរបស់គាត់ទៅដើរកំសាន្តជាមួយមិត្តរបស់គេ ហើយចំណែកការធ្វើដំណើរកំសាន្តជាគ្រួសារវិញ មិនដែលទៅរួមគ្នាទាំងអស់ទេ។ នៅពេលវិស្សមកាលនេះ កូនរបស់ខ្ញុំបានសុំខ្ញុំទៅលេងសៀមរាប។

“ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរវិករាយណាស់ ដែលបាននាំកូនមកស្គាល់ស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំដូច្នោះ”។ នេះជាសំដីរបស់លោក សារិន ជាអនិកជនខ្មែរ រស់នៅស្រុកបារាំង បានមកលេងស្រុកកំណើត

អ្នកមីង គឹម ឈេងនិងកូនៗ

ជាមួយក្រុមគ្រួសារ និងដើរកំសាន្តនៅកន្លែងផ្សេងៗ។ នៅប្រទេសបារាំងខ្ញុំចូលចិត្តទៅលេងនៅតាមភ្នំ មាត់សមុទ្រជាមួយគ្រួសារ ទៅសួរសុខទុក្ខមិត្តភក្តិ និងបងប្អូន។ លោកមានប្រសាសន៍បន្តថា “ ពេលខ្ញុំនឹងគ្រួសារធ្វើដំណើរទៅ

យុវសិស្ស អ៊ូ គុណលី ទៅកំសាន្តនៅមាត់សមុទ្រ

ពេលវេលាដ៏ល្អសម្រាប់យើង

វិស្សមកាលជា ពេលវេលាដ៏ល្អមួយសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា ដើម្បីបំបាត់នូវអារម្មណ៍តានតឹង នៅក្នុងការងារ ក្នុងការសិក្សា។ កញ្ញា រ៉ាន់ ហាន់ ជាសិស្សនៃវិទ្យាល័យទួលទំពូង បានរៀបរាប់អំពីសម្មភាពរបស់គេ នៅពេលវិស្សមកាលថា “ ពេលខ្ញុំមានពេលទំនេរខ្ញុំជាមួយនិងមិត្តរួមថ្នាក់ តែងទៅដើរកំសាន្តនៅតាមកន្លែងផ្សេងៗ។ ក្រៅពីការដើរកំសាន្ត ខ្ញុំបានជួយកិច្ចការផ្ទះ និងទៅរៀនគូរបន្ថែម”។ ចំណែកឯយុវសិស្ស អ៊ូ គុណលី ជាសិស្សថ្នាក់ ទី ១១ វិទ្យាល័យរត្នកោះនាងបាននិយាយថា: “ពេលវិស្សមកាលនាងចូលចិត្តទៅលេងមាត់សមុទ្រតែម្នាក់ឯង

ព្រោះចង់នៅស្ងៀមស្ងាត់ ហើយនឹងទៅខេត្តផ្សេងៗ ទៅជួយបងស្រីអប់រំជំនឿក្មេងៗ ទៅសួរសុខទុក្ខអ្នកជម្ងឺ ជាពិសេសនាងចូលចិត្តទៅតាមខេត្តជិះកង់ដើរលេង”។ កញ្ញា ញឹក ស្រីរ៉ាន់ បានឱ្យដឹងដែរថា “នៅក្នុងគ្រួសារខ្ញុំនៅពេលមានវិស្សមកាល ម៉ាក់បាតែងតែនាំកូនៗទៅដើរលេង ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនសូវបានទៅលេងជាមួយគ្រួសារទេ ភាគច្រើនខ្ញុំទៅជាមួយមិត្តភក្តិ អ្វីដែលខ្ញុំចូលចិត្តជាងគេនោះ គឺទស្សនាមនីយដ្ឋានប្រវត្តិសាស្ត្រ។ យុវវ័យខ្លះធ្វើដំណើរទៅកន្លែងផ្សេងៗ ដើម្បីសម្រាកជាក្រុម ម្នាក់ឯង ឬជាមួយគ្រួសារផងដែរ។

សំ អាត

កំពត ខ្ញុំបានទៅចំណតរថយន្ត ពេលមានគេមកទាញយកកាបូបចូលតាក់ស៊ី ធ្វើឱ្យកូនៗរបស់ខ្ញុំមានការភ័យខ្លាច ដោយគេមិនធ្លាប់ជួបបែបនេះពីមុនមក។ មុនពេលលោកមកលេងស្រុកកំណើត លោកត្រូវសន្សំថវិកា ៤ ឆ្នាំ។ ការធ្វើដំណើរកំសាន្តបានគ្រប់ទីកន្លែង អាស្រ័យលើថវិកា។

ចំណែកលោក ម៉ូ ពិសិដ្ឋ ជាជនជាតិខ្មែរនៅអាមេរិកដែរ។ លោកតែងមកលេងស្រុកទេសមួយឆ្នាំម្តង។ លោកមានស្រុកកំណើតនៅខេត្តបាត់ដំបង។ លោកមកតែម្នាក់ឯងទេ ដើម្បីសួរសុខទុក្ខបងប្អូននៅស្រុកកំណើត លោកមានសេចក្តីសប្បាយរីករាយណាស់ ដោយបានឃើញថា ឥឡូវនេះមានការបង្កើតកន្លែងថ្មីជាច្រើនសម្រាប់កំសាន្ត ទោះបីមិនទាន់ដូចនៅបរទេសប៉ុន្តែយើងមានការរីកចម្រើនជាងមុន។ នៅឯអាមេរិកវិញពេលវិសម្បកាល គាត់តែងនាំកូនទៅកំសាន្តនៅតាមរដ្ឋផ្សេងៗ ជូនកាលទៅសួរសុខទុក្ខមិត្តភក្តិ ទៅលេងសមុទ្រ ឬទៀងភ្នំនាពេលសម្រាកពីការងារ។

សំអាត

តើ លោកអ្នកចូលចិត្ត កន្លែងណា?

សារមន្ទីរជាតិ: បើកទទួលភ្ញៀវពីថ្ងៃច័ន្ទ ដល់ថ្ងៃអាទិត្យ វេលាម៉ោង ៨.០០ ព្រឹក ដល់ម៉ោង ៥.០០ រសៀល។ សំបុត្រចូលទស្សនាសម្រាប់ភ្ញៀវជាតិ ម្នាក់ ៥០០ រៀល និងភ្ញៀវបរទេសម្នាក់ ៣ ដុល្លារ។

មហាកាហ្វេ (Java café): ផ្ទះលេខ ៥៦ E1 តាមផ្លូវព្រះសីហនុ ជាប់សួនច្បារវិមានឯករាជ្យ ជាហាងកាហ្វេបរទេស និងមានដាក់តាំងពិព័រណ៍ស្នាដៃផ្សេងៗ (មួយខែដូពិព័រណ៍ម្តង)។

ផាមតួ (PalmTours): ជាសេវាកម្មសម្រាប់ដំណើរកំសាន្ត ដែលមានការស្នាក់នៅ អាហារថ្ងៃត្រង់-ល្ងាច សំបុត្រតាមកម្មវិធី និងមត្តុទ្ទេសក៍។ ថ្ងៃទី ២៧-២៩ សីហា: កោះកុង ម្នាក់ ៥០ ដុល្លារ។

ថ្ងៃទី ១១-១២ កញ្ញា: (កម្មវិធីពិសេស): ពោធិ៍សាត់ ១៩ ដុល្លារម្នាក់ គ្រប់ដំណើរកំសាន្ត ឈប់ទទួលប្រាក់ ៧ ថ្ងៃមុនពេលចេញដំណើរ។ ទូរស័ព្ទលេខ: (០១២) ៦៦៦ ២៧៨

ហាងល្ខោនសាលារៀនវិទ្យាស្ថាន: (ជិតស្អាតចាស់) នៅថ្ងៃទី ២៦ សីហា ២០០៤ ទស្សនីយភាពល្ខោនចាស់។

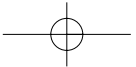
វិទ្យាស្ថានសិល្បៈ និងវប្បធម៌ (វៃយ៉ែ): ជាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលបម្រើផ្នែកសិល្បៈនិងវប្បធម៌ខ្មែរ តាមរយៈពិព័រណ៍ និងបោះពុម្ពសៀវភៅជាដើម។ ទទួលភ្ញៀវ ថ្ងៃច័ន្ទ-អាទិត្យ ពីម៉ោង ៨-៦.៣០ ល្ងាច។

ខែសីហា ២០០៤ ពិព័រណ៍អភិ ប្រយោជន៍វិទ្យាស្ថាន សុវណ្ណា

យុវនារី បីនាក់ ទៅតេហ្សេ

តែហ្សេ ជាសហគមន៍គ្រិស្តសាសនាមួយនៅប្រទេសបារាំង។ យើងស្គាល់សហគមន៍នេះតាមរយៈការរៀបចំអធិដ្ឋានដោយមានច្រៀងចម្រៀងខ្លីៗ ដកស្រងចេញពីព្រះគម្ពីរ ធ្វើឱ្យការអធិដ្ឋានបានស៊ីជម្រៅចូលក្នុងអត្តន័យព្រះគម្ពីរ។ សហគមន៍នេះមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះសហគមន៍នៅកម្ពុជាយូរមកហើយ។ រៀងរាល់ឆ្នាំ សហគមន៍បានទទួលយុវជន យុវនារីកម្ពុជា ឱ្យចូលរួមសកម្មភាពផ្សេងៗរបស់សហគមន៍។ នៅឆ្នាំនេះ មានយុវនារីបីនាក់ទៅទីនោះរយៈពេលពីរខែកន្លះ មានបង សុជាតិ ជុំ ចន្ទ និង ដាលីសា កញ្ញា ចន្ទ បង្ហាញពីអារម្មណ៍របស់ខ្លួនថា “ខ្ញុំមានអំណរសប្បាយណាស់ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំទៅកន្លែងមួយ ដែលខ្ញុំមិនស្គាល់”។ កញ្ញា ដាលីសា បានបន្តថា “នេះជាឱកាសមួយដ៏ល្អសម្រាប់

យុវជនខ្មែរ ដើម្បីជួបយុវជនប្រទេសផ្សេងៗទៀត ជាពិសេសនៅទីនោះ មានការអធិដ្ឋានជាច្រើន ធ្វើឱ្យយើងខិតទៅកាន់តែជិតព្រះជាម្ចាស់ថែមទៀត”។ ចំពោះបទពិសោធន៍របស់ព្រះសហគមន៍ លោកអភិបាល អង់តូនី បានប្រាប់ថា “ដំណើរទៅតេហ្សេ មិនត្រឹមតែឱ្យមានអារម្មណ៍សប្បាយអធិដ្ឋានឱ្យមានអារម្មណ៍ស្រួល មានកិត្តិយស ដែលបានបង្ហាញពីប្រទេសរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេ គឺធ្វើឱ្យគេមានចិត្តចូលរួមសកម្មភាពផ្សេងៗផងដែរ ព្រោះតាមរយៈសកម្មភាពរបស់សហគមន៍ បានជួយឱ្យយុវជនយើងមានសមត្ថភាពក្នុងទំនួលខុសត្រូវបានច្រើន ហើយពេលត្រលប់មកវិញ គេអាចជួយព្រះសហគមន៍ច្រើនដែរ នេះជាចំណុចល្អរបស់សហគមន៍តេហ្សេ”។ សុវណ្ណា

សក្ខីភាព

អ្នកនាំសារ: ពេលអ្នកមកបាន ដល់តើអ្វីដែលមានភាពខុសគ្នាខ្លាំងរវាងប្រទេសរបស់អ្នក និងទីក្រុងភ្នំពេញ?

Amadeus: គឺសកម្មភាពដែលមានភាពរួសរាយរាក់ទាក់របស់ប្រជាជន។ គឺវាមានភាពងាយស្រួលក្នុងការនិយាយជាមួយមនុស្សប្លែកៗ នៅទីនេះដែលការពិតវាពិតប្រាកដណាស់នៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេស គឺមិនងាយស្រួល។

Xavier: ខ្ញុំយល់ស្រប គឺប្រជាជនជាច្រើនដែលប្រកបមុខរបរផ្សេងៗនៅតាមដងផ្លូវជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ អ្វីដែលខុសគ្នាគ្នាគ្នា គឺមុខរបររាល់ថ្ងៃនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ក្រោយម៉ោង ៧ យប់តាមដងវិថី គឺស្ងាត់។ ចំណែកនៅចារាំងវិញ មនុស្សចូលចិត្តដើរលេងយប់។

អ្នកនាំសារ: តើអ្នកឃើញមានអ្វីប្លែកចំពោះព្រះវិហារនៅទីនេះ និងនៅអឺរ៉ុប?

Amadeus: ខុសគ្នាគ្នាយណាស់ គឺមានយុវជនៗតិចតួច ដែលទៅអភិបូជា ពីព្រោះវាមិនសូវទាន់សម័យ។ ចំណែកនៅទីនេះវិញ គឺមានគ្រិស្តបរិស័ទតិចតួច ប៉ុន្តែ ព្រះវិហារមានមនុស្សពេញ ហើយនិងមានសកម្មភាពរស់រវើក។

Xavier: បាទ! ទីនេះជាពិភពមួយផ្សេងទៀត។ នៅប្រទេសអង់គ្លេសការទៅព្រះវិហារគឺជាកាតព្វកិច្ចចំពោះមនុស្សជាច្រើន គឺដូចជាប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់ ដែលត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃអាទិត្យ។ ព្រះវិហារច្រើនមានមនុស្សតិច និងមិនសូវរស់រវើកឡើយ។

អ្នកនាំសារ: អីចឹង អ្នកឃើញថាគឺវាងាយស្រួលរស់នៅទីនេះជាងនៅប្រទេស?

Amadeus: ក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្ស ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃមានភាពងាយស្រួល ប៉ុន្តែ ដើម្បីឱ្យមានទំនាក់ទំនងជ្រៅជាងនេះ គឺវាពិតប្រាកដ ពីព្រោះតែភាពខុសគ្នារវាងគំនិតរបស់អឺរ៉ុបនិងអាស៊ី។

Xavier: នៅទីនេះការរស់នៅហាក់បីដូចជាងាយស្រួលជាង ពេលណាដែលយើងមានការងារល្អ យើងអាចរកលុយបានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ជីវភាព ការចំណាយក៏ថោកជាងនៅអឺរ៉ុប។ ទីនេះការរស់នៅ គឺមានភាពសប្បាយច្រើន អ្នកអាចចាប់អារម្មណ៍ថា អ្នកចង់ដើរលេងរាល់ថ្ងៃ។

អ្នកនាំសារ: ហេតុអ្វី?

Xavier: ហី! អាកាសធាតុល្អមនុស្សម្នាញញឹមរួសរាយរាក់ទាក់ អ្វីៗទាំងអស់គឺខុសពីអឺរ៉ុប ដូចជានៅជនបទ អាហារ បរិយាកាស គឺប្លែកកម្រឃើញ។

អ្នកនាំសារ: អីចឹង! ហេតុអ្វីអ្នកមិនមកតាំងលំនៅទីនេះ?

Xavier: ជីវិតស្រួលនៅពេលអ្នកបានសំរាកកំសាន្ត វាមិនមែនជាការពិតនោះទេ វាដូចជាក្តីស្រមៃ។ វប្បធម៌ហើយនិងឥរិយាបថ គឺខុសគ្នារវាងប្រជាជនអឺរ៉ុប និងប្រជាជនខ្មែរ។ វាគឺជារឿងល្អ ដែលត្រូវត្រឡប់ទៅប្រទេសកំណើតវិញ។

Amadeus: វាជាពិភពលោកមួយខុសគ្នា

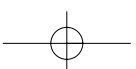
យ៉ាងពិតប្រាកដ ទោះបីជាទិដ្ឋភាពប្រទេស និងវប្បធម៌ល្អក៏ដោយ។ ខ្ញុំ គឺជាជនជាតិប្រទេសនៅតែជាប្រទេសរហូត។ រឿងរ៉ាវខ្លះៗដែលកើតឡើង យើងបញ្ចេញត្រង់ៗ តែប្រជាជននៅទីនេះ គឺស្ងៀម ដូចជានៅពេលយើងជួបបញ្ហាមួយ យើងខឹងភ្លាម ស្រែក ធ្វើការតវ៉ា ប៉ុន្តែ ប្រជាជននៅទីនេះ គឺបែរជាស្ងៀមស្ងាត់ទៅវិញ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត បញ្ហាដែលមានភាពស្មុគស្មាញសម្រាប់អឺរ៉ុប នៅទីនេះមានភាពងាយស្រួលទៅវិញ។

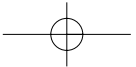
អ្នកនាំសារ: ចំពោះអ្នក តើអ្វីដែលល្អ ហើយនិងមិនសូវល្អនៃអត្ថបរិយាកាសរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា?

Amadeus: ប្រជាជនកម្ពុជា មានទឹកចិត្តទូលាយ ប្រហែលមានបំណងឱ្យជីវិតមានការសប្បាយច្រើន។

Xavier: ប្រជាជនខ្មែរមានសុចរិតមិគោរពចំពោះមនុស្សចាស់ ប៉ុន្តែ ពេលខ្លះជ្រុលពេក។ ប្រជាជនខ្មែរមិនហានបញ្ចេញអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនពេលធ្វើអ្វីមួយខុស។ ខ្ញុំសំណូមពរឱ្យប្រជាជនខ្មែរបញ្ចេញនូវគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនដោយក្លាហាន។

សូមអរគុណចំពោះសារីយ៉េ និង អាម៉ាដេអូស

មតិសង្គម

ការធ្វើឱ្យប្រសើរវេទនារម្មណ៍

យើងមានទាំងភាពទន់ខ្សោយ និងភាពខ្លាំង ចំណែកល្អ និងចំណែកមិនល្អ។ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ស្រីតែឆ្កែនោះទេ។ វាសំខាន់ក្រែងលែងបំផុតដែលយល់ដឹងថាៈ អ្នកជាមនុស្សល្អ ជាមនុស្សមានប្រយោជន៍ ជាមនុស្សមានសមត្ថភាពនោះ។ អ្នកគោរពមនុស្សទៀត។ ហើយជាញឹកញាប់ អ្នកគិតដល់គេច្រើនជាងខ្លួនអ្នក។ “ គាត់ប្តូរនាមប្រសើរជាងខ្ញុំ”។ មនុស្សខ្លះអាចធ្វើអ្វីៗមួយចំនួនបានល្អប្រសើរជាងមនុស្សដទៃ។ មិត្តអ្នកអាចលេងតេនីសបានល្អជាង ឬដាំស្ពាយបានល្អប្រសើរជាងអ្នកដទៃ។ មនុស្សគ្រប់រូបល្អ។ គ្មាននរណាម្នាក់ប្រសើរជាងនរណាម្នាក់នោះទេ។ យើងទាំងអស់ស្មើគ្នា។ យើងទាំងអស់គ្នាជារូបតំណាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ តើយើងទាំងអស់មិនមានបិតាតែមួយរួមគ្នាទេឬ? តើមិនមានព្រះជាម្ចាស់តែមួយបង្កើតយើងរាល់គ្នាទេឬ?

ចូរបង្កើតបញ្ជីបង្ហាញយ៉ាងតិច ១០ ករណីដែលថា អ្នកជាមនុស្សល្អនៅលើទំព័រនេះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកធ្វើបញ្ជីមួយទៀត ដែលបង្ហាញថា អ្នកបានធ្វើអ្វីៗល្អ។ ចូរបញ្ជូនទៅក្នុងបញ្ជីអ្វីៗដែលល្អដែលអ្នកបានធ្វើរួចមកហើយនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ អ្វីៗធម្មតាដូចជា ការជួយ

អ្នកដទៃ ស្រឡាញ់អ្នកដទៃ បម្រើអ្នកជិតខាង ឬសហគមន៍ ធ្វើការងារល្អនៅសាលា ឬកន្លែងធ្វើការ។ ឥឡូវនេះ ចូរធ្វើបញ្ជីនៅខាងក្រោម។ ចូរក្រឡេកមើលបញ្ជីទាំងឡាយដែលអ្នកបានធ្វើ។ អ្នកទទួលបានអារម្មណ៍មោទនភាព និងសុភមង្គលមកពីការអាន និងអានចុះឡើង? ត្រូវបញ្ជីទាំងនេះ។ អ្នកសមនឹងទទួល កុំផ្តោតចូលក្នុងអន្ទាក់នៃការប្រៀបធៀបបញ្ជីអ្នក ជាមួយបញ្ជីមិត្តអ្នកដែលបានសរសេរ។ បញ្ជីអ្នក គឺមានតែមួយសម្រាប់អ្នក។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចសរសេរវាបានទេ ព្រោះវាចេញពីជីវិតរបស់អ្នកផ្ទាល់។ អ្នកជាមនុស្សពិសេសដោយឡែក។ គ្មាននរណាម្នាក់ដូចអ្នកបេះបិទតែម្តងនោះទេ។

ចូរអ្នកដាក់កញ្ចប់មើលខ្លួនរបស់អ្នក ហើយនិយាយថាៈ “ខ្ញុំគោរពអ្នក”។ ប្រើឈ្មោះអ្នកក្នុងការធ្វើនេះ។ ឧទាហរណ៍ “ឥឡូវ! ខ្ញុំគោរពអ្នក” ហើយនិយាយដដែលដោយច្រើនដង។ វេជ្ជបណ្ឌិតជនជាតិអឺរ៉ុប បានជួយអតិថិជនគេ ដោយសុំឱ្យនិយាយដដែលៗពីរដងក្នុងមួយថ្ងៃថាៈ “រាល់ថ្ងៃតាមរបៀបណាក៏ដោយ ខ្ញុំកាន់តែបានប្រសើរឡើង”។ សាកល្បងដូចនេះ បើអ្នកពេញចិត្តវា។ ចូរថាវាឡើងវិញ

ប្រចាំថ្ងៃ។ វាអាចធ្វើឱ្យអ្នកស្រឡាញ់ ចូលចិត្តខ្លួនឯងបានច្រើន ហើយធ្វើឱ្យខ្លួនអ្នកផ្ទាល់បានប្រសើរថ្ងៃណាមួយ។ នៅពេលដែលអ្នករៀនគោរពខ្លួនឯងច្រើនឡើង? អ្នកនឹងគាប់ចិត្តខ្លួនអ្នក។ ចូរសប្បាយដោយខ្លួនអ្នក នៅបច្ចុប្បន្ននេះ។ អ្នកជាមនុស្សល្អដែលគួរឱ្យស្រឡាញ់។ អ្នកមានសមត្ថភាព។ នេះជាផ្លូវត្រឹមត្រូវរបស់អ្នកហើយ។

តូរនីកដល់មនុស្សដែលចូលចិត្តអ្នក។ តើអ្វីដែលគេស្រឡាញ់ចូលចិត្តអ្នក? បន្ទាប់មកចូរបង្កើតបញ្ជី។ ចូររំលឹកខ្លួនអ្នក អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើរួច អ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ភាពប៉ិនប្រសប់ ទេពកោសល្យ អំណោយទាន ដែលអ្នកចូលចិត្ត។ ចូរចងចាំថា កុំធ្វើការប្រៀបធៀបវាទៅនឹងអំណោយទានរបស់អ្នកដទៃ។ អំណោយទានអ្នក គឺមានតែមួយជារបស់អ្នក។ អ្នកមានសមត្ថភាពជាមនុស្សគួរឱ្យស្រឡាញ់។ អ្នកដោះស្រាយបញ្ហាជីវិត និងនឹងត្រូវប្រឹងអស់ពីសមត្ថភាពក្នុងជីវិតអ្នក។ ចូរជឿជាក់បញ្ហានេះ។ និយាយប្រាប់ខ្លួនអ្នកម្តងទៀតក្នុងកញ្ចប់ថា តើអ្នកគោរពខ្លួនឯងបានប៉ុណ្ណាដូចជាសត្វមានជីវិត ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក? ទេព ផានី

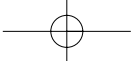

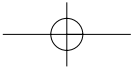
ការវិនិច្ឆ័យភាពក្នុងអង្គសន្និបាត

មហាសន្និបាតលើកទី ២១

នៅថ្ងៃទី ២០-២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ នៅព្រះវិហារផ្សារទួច ព្រះសហគមន៍បានបើកអង្គសន្និបាតទូទាំងប្រទេសលើកទី ២១ មានការចូលរួមរបស់បងស្រី លោកបូជាចារ្យ និងគណៈកម្មការគ្រប់ភូមិភាគចំនួន ១១៣ នាក់ ក្រោមប្រធានបទ “គ្រួសារសុខសាន្ត ដោយបំបាត់អំពើហិង្សា”។ អង្គការបំបាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ បានបកស្រាយថា “មិនមែនមក

ពីភាពក្រីក្រ ភាពអវិជ្ជា ឬសង្គ្រាមទេ ដែលធ្វើឱ្យមានអំពើហិង្សា គឺមកពីកត្តាធម្មជាតិ ”។ ក្រោយមកបានវិនិច្ឆ័យអំពើហិង្សាលើយុវជនវាបណ្តាលពី “ការខកបំណង អារម្មណ៍ម្តេចម្តេច បណ្តាលឱ្យមានអំពើហិង្សាកើតឡើង”។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ពិចារណាអំពីអំពើហិង្សាទៅលើកុមារ “តើមូលហេតុអ្វីបានជាកុមាររងនូវអំពើហិង្សា?”។ សំអាត

ទេសចរណ៍

អាងហែលទឹកដែលមានមនុស្សច្រើនក្រោមកំដៅព្រះអាទិត្យ

នាពេលថ្មីៗនេះ កំដៅព្រះអាទិត្យបានបញ្ចេញកំដៅក្តៅខ្លាំង សីតុណ្ហភាពនៅទីក្រុង ហាលូយ បានឡើងដល់ ៣៨ អង្សា ជាហេតុធ្វើឱ្យប្រជាជននៅទីក្រុងនេះនាំគ្នាពាក់ ពពួនចុះត្រាំទឹកយ៉ាងច្រើនកុះករ។ ដោយឡែកអាងហែលទឹកនៅទីក្រុង Thanh Cong មានចំនួនភ្ញៀវទេសចរណ៍កើនឡើងពី ៥០០-៦០០ នាក់ ក្នុងមួយថ្ងៃ។ អាងហែលទឹក នេះមានបំពាក់គ្រឿងបរិក្ខារដូច អាងហែលទឹកអូឡាំពិក។ មានភ្ញៀវទេសចរណ៍ជិត មួយពាន់នាក់រៀងរាល់ថ្ងៃ។ នៅថ្ងៃទី ១០ តុលា ឆ្នាំ ២០០៣ មជ្ឈមណ្ឌលហែលទឹក Thai Ha និងមណ្ឌល Giang Vo ក៏មានទិដ្ឋភាពដូចគ្នានេះដែរ។ ថ្វីបើចំនួនភ្ញៀវ ទេសចរណ៍មានការកើនឡើងក៏ពិតមែន មានកន្លែងមួយចំនួនបានរក្សាតំលៃចូលនៅ ដដែល គឺ ៦០០០-១០០០០ ដុល្លារ។ មនុស្សចាស់ជាងត្រូវបានបញ្ចុះតំលៃចូល ៤០%។

ឆ្នេរខ្សាច់ នៅទីក្រុងបារីស

លោក Delanoë អភិបាលក្រុងបារីស ប្រទេសបារាំង បានបង្កើតឆ្នេរខ្សាច់ មាត់ទន្លេ កាត់តាមរាជធានី។ ការត្រួតត្រើមតំនិតនេះ ឡើងជាការឆ្លើយតប ទៅនឹង “តម្រូវការនៃសម្ព័ន្ធភាពសង្គម”។ ឆ្នេរខ្សាច់នេះ បានរចនានិងតុបតែងឡើង យ៉ាងពិសេស សម្រាប់ប្រជាជនទីក្រុង បារីសរាប់ពាន់នាក់ ដែលពុំមានលទ្ធភាព ទៅវិស្សមកាលនៅទីកន្លែងឆ្ងាយៗបាន។ នៅឆ្នេរខ្សាច់មាត់ទន្លេនេះ មានដីខ្សាច់ ដ៏ស្រស់ថ្លា មានដើមឆ្នោត កៅអីដៃ និងបានអនុញ្ញាតិអោយតុបតែងនូវ សកម្មភាពផ្សេងៗដោយសេរីទៀតផង។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលអស្ចារ្យ គឺការសាងសង់ អាងទឹកដ៏ធំ ដែលមានផ្ទៃក្រឡា ២២០ ម៉ែត្រការ៉េ។ មានផ្តល់ជូន ទស្សនាវដ្តសកម្មភាពផ្សេងៗដូចជា៖ ការបើកបណ្តាគារនៅលើទឹកដា។

បទសំភាសន៍ ជាមួយជនបរទេសអំពីវិស្សមកាល

អ្នកស្រី Aleson (រូបឆ្វេង) មកពីប្រទេសអង់គ្លេស នៅឱកាសវិស្សមកាល គាត់ចូលចិត្តការដើរកំសាន្ត ទៅកន្លែងឆ្ងាយ។ ក្នុងនោះគាត់បានមានប្រសាសន៍ ថា “សំរាប់ជនជាតិអង់គ្លេស ចំនួនចិត្តភាគច្រើន សម្រាប់ពេលវេលាសម្រាករបស់គេ គឺទៅលេងនៅ តាមឆ្នេរសមុទ្រ ដេកអាំងថ្ងៃជាដើម តែសម្រាប់ខ្ញុំ គឺចូលចិត្តទិដ្ឋភាពទីក្រុង ធ្វើដំណើរឆ្ងាយៗ ដូចពេលនេះ ខ្ញុំចំណាយពេលមើលប្រាសាទនៅ សៀមរាបនិងដើរលេងក្នុងក្រុងភ្នំពេញ។ ចំណែកអ្នកស្រី Helen មកពីប្រទេសញូស៊ីឡែន ក៏បានឱ្យយើងដឹងដែរថា “ ៦ ថ្ងៃរបស់គាត់នៅ ប្រទេសកម្ពុជា បានផ្តល់នូវបទពិសោធន៍ ជាច្រើនដូចជា៖ ទស្សនាអង្គរវត្តដ៏អស្ចារ្យ ជួបប្រជាជនខ្មែរដែលគួរឱ្យស្រឡាញ់ និងបាន បរិភោគម្ហូបខ្មែររួមនឹងអង្គុយដូចជនជាតិខ្មែរ ពិសេសទៅទៀតគឺអាកាសធាតុល្អ ព្រោះពេល នេះនៅញូស៊ីឡែន សីតុណ្ហភាពត្រជាក់ (២អង្សា)។

មេត្រី - សំអាត

ដំណឹងប្រលងនិពន្ធ

“អ្នកនាំសារ” សូមអញ្ជើញបងប្អូនចូលរួមប្រឡងស្នាដៃនិពន្ធ ដូចជាកំណាព្យ រឿងរ៉ាវផ្សេងៗ និងបទចម្រៀង។ សូមផ្តល់ស្នាដៃនិពន្ធរបស់លោកអ្នកមកមុនថ្ងៃ ៣១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៤ ជាក់ហិត។ អ្នកដែលមានស្នាដៃល្អ និងមានរង្វាន់លើទឹកចិត្ត ដែលមាន ចុះក្នុង “អ្នកនាំសារ”។ អ្នកប្រកួតប្រជែង គឺបេក្ខជនទាំងពីរភេទ ការប្រលងនេះមិនកំណត់អាយុ មុខងារ ឬប្រធានបទទេ។ សូមទាក់ទងតាមរយៈ ក. គីម សំអាត ទូរស័ព្ទលេខ ០១២ ៤១៤ ៩០២ ឬតាមអាសយដ្ឋានខាងក្រោមនេះ។

ក្រុមនិពន្ធ: គីម សំអាត
 រចនាទំព័រ: ឡាង ចំនួនណាង
 រូបថតគ្រប: គីតេ ហ្វិកាដេដូ
 ការិយាល័យផ្សព្វផ្សាយពតិមាន
 ព្រះសហគមន៍កាតូលិក: ផ្ទះលេខ ២៥
 ផ្លូវលេខ ២៤២ សង្កាត់បឹងប្រលិត ភ្នំពេញ
 Tel/Fax: (855) 23 224 120
 csc@catholiccambodia.org
 អភិបាលគ្រប់គ្រង:
 លោកអភិបាល អេមីល ដេតឃុ
 អគ្គនាយក:
 លោកបូជាចារ្យ អូមែរ ហ៊ុនរ៉ាល់ដូ

Photo Xavier Huchet / D.R

